

нили на своя страна часть отъ сенаторы тѣ и повдигнѣли ерѣщо царя сички тѣ, които не были съвсѣмъ благодарны отъ правленіе то му. Веднѣжъ Луцій, подсто-ренъ отъ зла та си жена, евилъ са въ царска мантия на форума, проминѣлъ въ събраніе то на съвѣта и съд-нѣлъ на царскія престолъ. Извѣстили за туй на старыя царь, той побързалъ на форума, и искалъ да истыка отъ престола дързкаго Луція; но младый тѣ человекъ былъ по силенъ отъ стареца: Луцій го блѣснѣлъ на ка-менны тѣ стѣпала, и когато старый тѣ царь окърва-венъ са подѣлъ да побѣгне, той погнѣлъ подирѣ му нѣкои отъ привърженцы тѣ си, които го и умъртвили. Безчеловѣчна та Туллія, като са научила за събытіе то, радостно припнѣла на колесница, за да поздрави мѣ-жа си; тогазь тя видѣла старыя царь, прострѣнъ на улица та, и, съ зlobенъ смѣхъ преминѣла по трупа му. — Колело то на колесница та са обагрило съ бащена та и кръвь. Отъ тогази улица та, на която са извършило туй злодѣяніе, наречена была „проклета.“

IV. ТАРКВИИЙ ГОРДЫЙ (superbus) И ЮНЫЙ БРУТЪ (brutus).

1. Гордый царь.

Тѣй позорно като завладѣлъ престола, Тарквиній, извѣстно, не могълъ вече да добые любовь та и довѣріе то на своя народъ. Поради него, царска та власть, на която престолъ тѣ два пѣти на редъ са обагривалъ съ кръвь, станѣла умразна за сички тѣ Римляны. Тарквиній никому не са довѣривалъ: той окрѣжилъ себе си съ тѣлопазителы чужденцы, на които давалъ голѣма за-плата. Впрочемъ, той былъ храбъръ полководецъ и презелъ много градове, но като не уважавалъ права та на подданны тѣ си, той притѣснявалъ и патрици тѣ и